

СТАНОВИШЕ

От проф. СВЕТОЗАР БЕНЧЕВ

Относно: дисертационен труд на АСЕН МИЛАНОВ
за присъждане на образователна и научна степен „ДОКТОР“
на тема „РИСУНКТА В ДИГИТАЛНАТА СРЕДА“

Съвременето ни се характеризира с изключително бързо променяща се информационна среда, начини за комуникация и нови технологии.

Времето като, че ли „забързва“ и, ако предишните поколения можеха да предават своя опит, ценности и възприятия на следващите сравнително спокойно, то днес, в рамките на едно поколение сме свидетели на толкова скоростна промяна на начините за обмен реализиране на идеи, че не е изобщо рядкост 20-годишен младеж да обучава много по-възрастни от него в новости, които са задължителни атрибути на времето.

Спокойният, еволюционен, дълбоко осъзнат и изпитан с поколения преход между отделни течения и стилове в изкуството, днес е подложен на изпитание. Техничко-технологичните похвати за изграждане на художествени произведения се обогатяват с възможностите предоставени от дигиталната среда, която е до такава степен активна, че на моменти доминира традиционните техники на изграждане. Дигиталните технологии се прилагат в скулптурата, живописата, графиката, фотографията и всички нови форми на изобразителното изкуство.

Рисунката също се повлиява от новите възможности.

Тя е най прекият израз на идеята, директно фиксирана посредством специфичните си средство върху основата /най-често лист хартия/. Поради непосредствения си характер и силна емоционална зареденост, рисунката има особено въздействие и притегателна сила, защото съхранява най-чистата енергия на творческия замисъл.

Може ли компютърът да допълни, обогати или дори замени тези исконни ценности, приети за константна величина?

На част от тези въпроси се стреми да отговори докторантът Асен Миланов в своя дисертационен труд.

Той изследва проблематиката, както на класическата рисунка от нейното зараждане до наши дни /глава 1/, така и трансформацията на възгледите за рисунката в дигитална среда /глава 2/ през призмата на практикуващ художник с лично творчество, ситуирано в областта на дигиталната рисунка/глава 3/.

Тази част от дисертационния труд е особено важна, защото творческите проблеми, осъществени със средствата на дигиталната рисунка, определено заслужават внимание.

Темите на предоставените цикли рисунки: „Стихии“, „Преминаване“, „Слънчево изригване“, „Пейзаж“, „Инвариантни структури 1 и 2“, „Преход 1 и 2“, показват интереса на автора към обекти и състояния, изключващи фигуратива и внушаващи усещане за зараждане и развитие, борба и покой във въображаемо пространство някъде във Вселената.

Изградени на базата на ясен композиционен принцип, със завидна графична култура, тези творби респектират с концентрираната в тях енергия и изведени пластични стойности.

Тяхното съществуване допълва и подкрепя тезата на Асен Миланов за приложението на дигиталните средства и в областта на рисунката по много убедителен начин.

Специфичният поглед „отвътре“ дава възможност на дисертанта да достигне до сериозна приносна част, подкрепена със задълбочени изводи и познаване на материята, обект на настоящия труд.

Като се има предвид актуалността на изследването /без аналог в българското изкуствознание/, значимостта на темата, засягаща важни и теоретични и практически проблеми и убедителния илюстративен материал, неразделна част от същността на дисертационния проблем, както и обогатяването на фонда на катедра „Рисуване“ в НХА с най-съвременни стойностни авторски студии, убедено препоръчвам на уважаемото жури да присъди на АСЕН МИЛАНОВ образователната и научна степен „ДОКТОР“.

13.12.2016 г.

проф. Светозар Бенчев

С о ф и я